

DE TI BUD

2 Mos 20,3-17

De ti bud blev givet af Gud til hans udvalgte folk, det jødiske folk, mere end 1200 år, før Jesus blev født. Men de er også en rettesnor for kristne. Budene hjælper os ikke til at blive frelst. Men de fortæller, hvordan Gud ønsker, at vi skal leve.

Det største bud er ikke et af de ti bud. Jesus sagde: »'Du skal

**DIN NÆSTE ER DINE
MEDMENNESKER, DET VIL
SIGE ANDRE MENNESKER,
SOM DU MØDER.**

elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.' Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: 'Du skal elske din

næste som dig selv'« (Matt 22,37-39). De ti bud forklarer, hvad det største bud betyder i praksis.

De første tre af de ti bud handler om kærligheden til Gud. Det 4. til 10. bud er Guds love om kærligheden til vore medmennesker (vor næste).

De ti bud findes i 2 Mos 20,3-17 og 5 Mos 5,7-21.

1. BUD

DU MÅ IKKE HAVE ANDRE GUDER END MIG.

Luther: Det betyder: Vi skal over alle ting frygte og elske Gud og stole på ham.

Læg mærke til, hvad der betyder mest for dig. Feks. når du skal finde ud af, hvad du skal bruge dit liv til. Det, som er det vigtigste for dig, er nemlig blevet din gud. Penge, ære, flertallets meninger og mange andre ting kan blive guder for os. De er blevet til guder, når de dirigerer os, og når vi stoler på dem.

Men der findes kun én Gud, som har skabt os og hele verden. Og det er kun ham, der kan give liv og frelse. Derfor skal vi ikke lade andre ting få hans plads i vort liv. Han er den eneste sande Gud. Det andet er afguder.

At vi ikke har andre guder end den eneste sande Gud, viser sig ved, at han er det største for os. At vi elsker ham mere end alt andet. At vi kun stoler på ham, når det drejer sig om at blive frelst. Og at vi ikke er bange for, hvad andre mener om os, eller hvad Satans magter kan gøre imod os. Frygten for mennesker eller Satan kan nemlig få os til at gøre det, som de ønsker, og ikke det, Gud vil. Men mere end alt andet er det Gud i himlen, vi skal frygte, elske og stole på.

At frygte Gud betyder ikke at være bange for ham, men at regne ham for at være den, han er: Verdens skaber og hersker, som er hellig og ren og derfor vil udrydde det onde. At frygte Gud vil sige at have ærefrygt for ham, så han får lov at være Herre i vort liv.

At elske Gud betyder, at vi sætter ham over alt andet. At han er den vigtigste for os, og at vi ønsker at være sammen med ham altid. At elske Gud betyder også, at vi ønsker at gøre det, han vil. Derfor siger dette bud også, at vi skal elske andre mennesker, for det ønsker Gud.

At stole på Gud betyder, at vi har tillid til ham. At vi ved, at han hjælper os i alle ting. Og at han vil gøre det, fordi han elsker os med en ufattelig stor kærlighed.

2. BUD

DU MÅ IKKE BRUGE HERREN DIN GUDS NAVN TIL LØGN.

Luther: Det betyder: Vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke bruger hans navn til at bande, sværge, øve magi, lyve eller bedrage, men i al nød råber til det, beder, lovpriser og takker.

Guds navn er noget helt særligt for os. Det er helligt og stort. For det er navnet på ham, som har skabt os og frelst os. Uden ham har vi ikke noget liv eller nogen fremtid.

Samtidig er »Guds navn« et udtryk for Gud selv. At tilbede Guds eller Herrens navn vil sige at tilbede Gud.

Derfor må vi ikke bruge hans navn til noget forkert. Det gør man, hvis man f.eks. siger: »Gud vil jeg ej«, »Guuud«, »Vor Herre bevare os« eller det lille ord »Sgu«, som egentlig betyder: »Så Gud hjælpe mig.«

På den måde bliver Guds navn tit misbrugt til at love eller ønske noget ondt over andre (bande) eller til at lægge ekstra tryk på det, man siger (sværge) - måske fordi det i virkeligheden er løgn. Nogle gange er det bare et udtryk, man bruger uden at tænke over det.

**»HERREN« ER ET NAVN
FOR GUD. DET BRUGES
I ÆREFRYGT FOR GUD
I STEDET FOR HANS
EGENTLIGE NAVN: JAHVE**

Men Gud ønsker ikke, at vi slynger hans navn ud uden at mene noget med det.

Det er også forkert at bruge Guds navn til overtro eller som et mystisk trylleord til at gøre forskellige overnaturlige ting (øve magi).

Det er heller ikke i orden at bruge Satans navn eller andre navne (f.eks. »For Søren«) i stedet for Guds navn. Det er nemlig en synd at bande, sværge, øve magi osv. Og så er det lige meget, hvilket navn

eller ord vi anvender (Matt 5,33-37).

**SYND BETYDER DET ONDE,
DER ADSKILLER OS FRA GUD,
DER ER GOD.**

Når vi frygter og elsker Gud, skal vi ikke bruge Guds eller andres navne til at bande,

lyve eller gøre mystiske ting, hvis vi har brug for hjælp. Når vi er i nød, må vi derimod bede til Gud og takke ham, fordi han er vor frelser og Herre, som vil gøre alt godt for os.

3. BUD

HUSK SABBATSDAGEN OG HOLD DEN HELLIG.

Luther: Det betyder: Vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke foragter prædikenen og Guds ord, men regner det for at være helligt og gerne hører det og lærer det.

Gud ved, hvad der er bedst for os. Han ved også, at vi trænger til at slappe af fra det daglige arbejde en gang imellem. Og at vi har behov for at høre hans ord.

Derfor har han givet os en ugentlig hviledag og helligdag: sabbatsdagen. I den kristne kirke er det søndagen, der er sabbatsdag, fordi det var den ugedag, Jesus opstod fra de døde.

Det er godt at bruge sabbatsdagen på den måde, Gud har tænkt det. Derfor er det en god ide at planlægge ugens arbejde, lektier og lignende, så man skal mindst muligt af den slags om søndagen. Det er ikke en lov, som skal dirigere os. Men det er en hjælp for os (Mark 2,27).

Gud ønsker også, at vi får den bedst mulige hvile: Den hvile som man kun får ved at høre om Jesus og komme til ham. Derfor har vi også fået søndagen som en helligdag, hvor vi på en særlig måde

SABBATEN ER DEN 7. DAG I UGEN (LØRDAG). DEN ER JØDISK HVILEDAG, FORDI GUD HVILEDE PÅ DEN 7. DAG, DA HAN SKABTE VERDEN (1 MOS 2,2-3).

må prøve at få ro og tid til Guds ord. Derfor er det naturligt for kristne at samles i kirken om søndagen for at høre, hvad Gud har at sige til os.

På den måde bliver søndagen brugt til noget specielt. Det er det, der menes med, at hviledagen skal holdes hellig. Den skal være anderledes og bruges til at tjene Gud. Det gør vi, når vi er med i en »Guds-tjeneste«.

At vi skal holde hviledagen hellig, kan ikke tages som undskyldning for ikke at hjælpe dem, der trænger til det. Når vi tjener eller hjælper andre med noget godt, tjener vi nemlig også Gud. Jesus hjalp selv syge og andre på hviledagen, selvom nogle blev vrede over det (Luk 13,14-16).

4. BUD

ÆR DIN FAR OG DIN MOR.

Luther: Det betyder: Vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke foragter eller ophidser vore forældre og dem, vi har over os, men ærer, tjener og adlyder dem, giver dem kærlighed og regner dem for dyrebare.

Gud vil, at vi skal have kærlighed til vore forældre. Gennem dem har vi fået livet, og de er de første, der har sørget for os. Måske har vi god grund til at mene, at der er meget, de skulle have gjort anderledes. Alligevel skal vi ikke se ned på dem, men prøve at forstå dem og undskylde dem. Vore forældre skal vi nemlig elske og sætte højt.

**AT ÆRE ANDRE BETYDER
AT RESPEKTERE DEM FOR
DET, DE ER, OG STØTTE DEM
I DET.**

Det er ikke rigtigt at lade være med at gøre det, som vore forældre beder os om, og på den måde få dem til at blive vrede på os. Tværtimod skal vi hjælpe og adlyde dem.

Det samme gælder vort forhold til dem, som vi har over os. F.eks. i skolen, på arbejdet og i samfundslivet. Det vil sige lærere, arbejdsgivere, myndigheder (f.eks. politi og skattevæsen), regering og folketing. For det er Gud, der har indsat dem i den tjeneste, de har - også selvom de måske ikke tror på ham eller ikke gør arbejdet

særligt godt (Rom 13,1-7).

Vi skal ære og adlyde dem. Derfor er det forkert at pjække i skolen, sjuske med sit arbejde, være ligeglad med landets love, snyde i skat osv.

Forældre, myndigheder og lignende er en del af Guds gode ordning for menneskelivet og til gavn for os. Det er deres opgave at straffe det onde og fremme det gode. Derfor skal vi tjene dem, som om det er Gud selv, vi tjener.

Men derfor er der også en undtagelse: Vi skal ikke adlyde dem, når de vil have os til at gøre noget, som er imod Guds vilje og Guds bud. Vi skal altid adlyde Gud mere end mennesker (ApG 5,29).